

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 191.

Anden Session.

66de Møde.

Onsdagen den 22de Januar.

(Fortsat).

Ændringsforslag

af

Bierring, M. P. Bruun, Dahl,
Früh og S. Sørensen.

§ 7.

I sidste Passus, 2den Linie sættes, istedet for „1 Rbd“, 2 Rbd.

§ 9.

I første Passus udgaaer Begyndelsen, indtil „at gjøre skriftlig o. s. v.“ og istedet derfor sættes: „Enhver Brændevinsbrænder har, forinden hans Værk anlægges eller Forandring dermed foretages, i det mindste 24 Timer forud.“

§ 11.

Sidste Afsnit udgaaer og istedet derfor sættes: „Brænderiecontrolopsynet skal det være forbeholdt, saa ofte det findes fornødent, at eftermaale samtlige Kar og dertil at fordre Brændevinsbrænderens Hjælp som foranført, men uden for saadan Eftermaalning at være berettiget til fri Befordring eller Diæter.“

§ 14.

I 4de Linie fra oven efter „Brugerens Naadighed“ indsættes: „som uforseglet.“

§ 18.

I 3die Linie fra oven efter „paahvilende Control“ indsættes: „med Afgiftens rigtige Erlæggelse.“

§ 20.

I 2det Afsnit udgaaer Begyndelsen: „Forefindes i den Samling af Bygninger, hvoraf Brænderiet udgjør en Deel“ og istedet for sæt-

tes: „Forefindes i den Stændom, hvor til Brænderiet hører.“

§ 29.

Ordene: „med Undtagelse af de, der idømmes for Injurier, Vold og usømmeligt Forhold mod Controlopsynet“ udgaaer.

§ 30.

Efter Slutningen tilføies: „Ogsaa for disse Multer indestaae Brændevinsbrænderne.“

§ 48.

Slutningsordene: „indtil anderledes bestemmes“ udgaaer.

Ordføreren (Koster): Den Forhandling, som fandt Sted under den 2den Behandling af denne § 7 i Lovforslaget, foranledigede, at Udvalget tog denne Sag under ny Behandling. Man havde nemlig ved den 1ste Behandling af denne Sag, der her nærmest foreligger, opkastet Spørgsmaal om, hvorvidt Consumtionsgodtgjørelsen skulde ydes for hele den Tid, hvori Consumtionsafgiften erlagdes. Dette Spørgsmaal ansaae man ved Sagens første Betragtning at være let at besvare, og at det ikke burde besvares i Overensstemmelse med de Ansøuelser, som havde gjort sig gjældende ved Lovforslagets Afsættelse. Man meente, at de kjøbenhavnske Inderhavere af consumtionspligtige Værelse burde være berettigede til at erholde Godtgjørelse, saalænge de vare forpligtede til at yde Afgiften, overensstemmende med den Fremgangsmaade, som havde fundet Sted, indtil Consumtionen blev hævet for Provinds-kjøbstæderne. Men ved nærmere at overveie, at her, med Hensyn til Kjøbenhavn, stilles Sagen sig noget anderledes, idet der kommer til at hengaae over et Aar, forinden Lovven kommer til Anvendelse, at Dplagene ville